

ANTONI M. BADIA I MARGARIT

Resum del curriculum vitae

I

Naixença: Barcelona 1920
Llicenciat en Filosofia i Lletres, Univ. Barcelona, 1943
Doctor en Filosofia i Lletres, Univ. Madrid, 1945
Universitat de Barcelona: Professor (d'Ajudant a Adjunt),
1943-1948; Catedràtic, 1948-1986; Emèrit, des de 1987.

II

Professor invitat a les Universitats de Heidelberg (1956),
Munic (1959-1960), Georgetown (Washington DC) (1961-1962, 1963),
Madison (Wisconsin) (1967-1968), París-Sorbona (1974-1975, 1975-
1976).

Conferències, curses, seminaris, etc., a diversos països
d'Europa i als Estats Units d'Amèrica.

Membre de diverses Acadèmies, Instituts d'Investigació,
Societats internacionals, Congressos, etc.

Rector de la Universitat de Barcelona, 1978-1986. Rector
Honorari, des de 1986.

Doctor Honoris Causa de les Univeritats de Salzburg
(Àustria) (1972), Toulouse-Le Mirail (1978), París-Sorbona
(1986), Perpinyà (1989), Knox College (USA) (1990) i "Rovira i
Virgili", Tarragona (1994).

Entre d'altres, Premi d'Honor de la Fundació Jaume I (1995)
i de la Fundació Catalana per a la Recerca (1996).

III

(Entre les publicacions, ací només són esmentats alguns
llibres)

Gramàtica històrica catalana (en castellà), Barcelona 1951;
(en català), València 1981.

Gramàtica catalana, Madrid 1962.

Llengua i cultura als Països Catalans, Barcelona 1964.
Publicades catorze edicions.

La llengua dels barcelonins, Barcelona 1969.

Ciència i passió dins la cultura catalana, Montserrat 1977.

La formació de la llengua catalana, Montserrat 1981.

Llengua i societat. Etapes de la normalització, Barcelona
1982.

Llengua i poder. Textos de sociolingüística catalana,
Barcelona 1986.

Sons i fonemes del català, Barcelona 1988.

Gramàtica de la llengua catalana, Barcelona 1994.

Antoni M. Badia
i Margarit

Barcelona, 1920

Secció Filològica

Especialitat: Lingüística

històrica i gramàtica

Data d'ingrés: 15.11.1968

President de la SF (1989-1995)

Estudià als Estudis Universitaris Catalans, i es llicencià en filologia romànica per la Universitat de Barcelona, on fou catedràtic de Gramàtica Històrica de la Llengua Espanyola i, el 1987, de Llengua Catalana. Fou rector de la Universitat de Barcelona del 1978 al 1986 i, des del 1986, n'és honorari. Professor visitant a Munic, Washington, etc., és doctor *honoris causa* per diverses universitats, entre les quals la Sorbona. Ha fet recerca en lingüística històrica i dialectologia. És autor, entre d'altres, de *Gramàtica històrica catalana* (1951, trad. al català el 1981), *Gramàtica catalana* (1962), *Llengua i cultura als Països Catalans* (1964), *La llengua dels barcelonins* (1969), *Gramàtica de la llengua catalana* (1994) i *Les Regles de esquivar vocables i la «qüestió de la llengua»* (1999). Ha rebut els Premis d'Honor de la Fundació Jaume I (1995) i de la Fundació Catalana per a la Recerca (1996) i la Medalla al Mèrit Científic de l'Ajuntament de Barcelona (1999).

S DIRECTORI DELS MEMBRES 1907-2002

